

TALMANSKONFERENSENS FÖRSLAG 1/2002 rd

Talmanskonferensens förslag till instruktion för Folkpensionsanstaltens fullmäktige

FÖRSLAGETS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Talmanskonferensen föreslår en ny instruktion för Folkpensionsanstaltens fullmäktige. Den ersätter den nuvarande instruktionen från 1938.

Den nya instruktionen motsvarar i sak i allt väsentligt den gällande instruktionen, men en del punkter har ändrats för att motsvara lagen om Folkpensionsanstalten, som trädde i kraft den 1 januari 2002. Dessutom har grunderna för fullmäktiges arvode setts över för att arvodet bättre

skall motsvara arvoden för de övriga organ riksdagen utser. Vissa verksamhetsrutiner ses över och samtidigt tas i instruktionen in bestämmelser om förfaranden som redan nu gällt i praktiken.

Instruktionen för fullmäktige är avsedd att träda i kraft så snart som möjligt sedan riksdagen godkänt den.

ALLMÄN MOTIVERING

1 Lagstiftning

De grundläggande bestämmelserna om val av fullmäktige och deras uppgifter ingick tidigare i folkpensionslagen (347/1956). Bestämmelserna omarbetades delvis och togs in i den nya lagen om Folkpensionsanstalten (731/2001), som trädde i kraft den 1 januari 2002. Genom lagen förnyades Folkpensionsanstaltens förvaltning och det bestämdes bl.a. att fullmäktige skall förordna styrelseledamöterna, som företrädesvis representerar utomstående instanser, för tre år i sänder. Närmare bestämmelser om fullmäktiges uppgifter finns i instruktionen för folkpensionsanstaltens fullmäktige (165/1938). Den gällande instruktionen motsvarar inte lagändringen fullt ut.

Enligt 4 § lagen om Folkpensionsanstalten väljer riksdagen tolv fullmäktige och en suppleant för var och en av dem samt antar en instruktion för fullmäktige. Fullmäktige tillsätts under valperiodens första riksmöte för hela valperioden.

Fullmäktige skall enligt 5 § lagen om Folkpensionsanstalten 1) övervaka Folkpensionsanstaltens förvaltning och verksamhet med beaktande bland annat av kvaliteten på anstaltens tjänster och tillgången till dem, 2) förordna styrelseledamöterna och fastställa dessas arvode, 3) fastställa anstaltens arbetsordning, i vilken meddelas närmare bestämmelser om förvaltning och om behandlingen av ärenden, 4) utse behövligt antal revisorer och revisorssuppleanter, av vilka

minst två revisorer och revisorssuppleanter skall vara av Centralhandelskammaren godkända revisorer eller revisorer som har avlagt examen för revisorer inom den offentliga förvaltningen och ekonomin, samt fastställa en instruktion för dem, 5) på framställning av styrelsen fastställa grunderna för anstaltens bokslut, 6) fastställa anstaltens bokslut och besluta om beviljande av ansvarsfrihet för styrelsen, samt 7) årligen avge en berättelse över sin verksamhet till riksdagen.

Den gällande instruktionen för folkpensionsanstaltens fullmäktige är från 1938 och har ändrats fem gånger, 1945, 1949, 1961, 1974 och 1995. Den senaste ändringen 1995 innebar att bestämmelserna om fullmäktiges uppgifter och sammanträden och om en fullmäktigs avgång reviderades genom riksdagens beslut om ändring av instruktionen för folkpensionsanstaltens fullmäktige (183/1995). Samtidigt sågs bestämmelserna om fullmäktiges arvode över och en ny bestämmelse om ett arbetsutskott lades till.

Instruktionen har bestämmelser för hur fullmäktige konstituerar sig, för tågordningen vid sammanträdena och hur fullmäktige fattar beslut. Bestämmelserna om fullmäktiges uppgifter kompletterar de bestämmelser som tidigare ingick i folkpensionslagen men som numera finns i lagen om Folkpensionsanstalten. Enligt instruktionens 3 § skall fullmäktige vid behov genom fullmäktige eller revisorer som de förordnat granska folkpensionsanstaltens ekonomi och förvaltning, fastställa arvodet för revisorerna för folkpensionsanstalten och grunderna för ersättande av deras resekostnader, avfordra folkpensionsanstaltens styrelse förklaring i anledning av anmärkningar, som måhända framställts av revisorerna, samt även rörande andra omständigheter, som kunna påkalla förklaring samt skrida till nödiga åtgärder för väckande av åtal, där medlem i styrelsen eller förstärkta styrelsen gjort sig skyldig till tjänstefel.

I instruktionen bestäms också om fullmäktiges arvode och en fullmäktigeledamots avgång, om fullmäktiges sekreterare, sammanträdesprotokoll, undertecknande av handlingar samt fullmäktiges utgifter.

2 Målsättning och innehållet i huvuddrag

I och med att lagen om Folkpensionsanstalten trädde i kraft den 1 januari 2002 måste instruktionen för fullmäktige ses över för att den skall motsvara lagen. Eftersom den nuvarande instruktionen är från 1938 är den såväl språkligt som lagtekniskt föråldrad. Det är därför motiverat att skriva om hela instruktionen.

Samtidigt har det uppstått ett behov av att harmonisera arvodesgrunderna med arvodena och arvodesgrunderna för andra organ som riksdagen utser. När instruktionen för riksdagens bankfullmäktige (252/2000) och instruktionen för statsrevisorerna (745/2000) reviderades ändrades också betalningsgrunderna för arvodena.

Med tanke på grundlagen och riksdagens arbetsordning (40/2000) är det också skäl att se över en del förfaranden enligt den gällande instruktionen och lägga till bestämmelser om förfaranden som redan nu tillämpas i praktiken.

Bestämmelserna om grunderna för en fullmäktigeledamots avgång stryks i den nya instruktionen. Fullmäktige ansvarar för övervakningen av Folkpensionsanstaltens hela förvaltning och verksamhet. Det innebär bl.a. att förordna styrelseledamöterna och fastställa deras arvode, fastställa anstaltens bokslut och besluta om beviljande av ansvarsfrihet för styrelsen. Fullmäktiguppdraget är förknippat med ett stort förtroende, som bör bestå under hela mandattiden. Det kan därför fortfarande anses motiverat att stadga om grunderna för när fullmäktiguppdraget upphör. Men bestämmelserna om en fullmäktigeledamots avgång är av den arten att de måste ges på lagnivå. Följaktligen föreslås i instruktionen inga regler för en fullmäktigs avgång, utan det krävs en särskild undersökning av vad bestämmelserna skall innehålla och vilken deras rätta plats är.

3 Förslagets verkningar

Förslaget får en del ekonomiska konsekvenser då grunderna för fullmäktigearvodet föreslås bli ändrade. Årsarvodet per fullmäktigeledamot stiger till 602 euro (ca 3 579 mk). Eftersom fullmäktigeledamöterna är tolv till antalet, uppgår

kostnaderna per år till 7 224 euro (ca 42 952 mk). Mötesarvodet stiger med 44 euro (ca 262 mk) per fullmäktigeledamot, vilket genererar en merkostnad på 6 336 euro (ca 37 672 mk) på årsnivå, om man utgår från tolv sammanträden och tolv fullmäktigeledamöter. Höjningen av ordförandearvodet ger en merkostnad på 1 279 euro (ca 7 605 mk) om året. Arvodet till vice ordföranden är helt nytt och drar med sig kostnader på 900 euro (ca 5 351 mk) per år. Sammantaget

ökar statens utgifter till följd av förslaget med i runt tal 15 739 euro (93 580 mk) om året.

4 Beredningen av förslaget

Talmanskonferensens förslag till ny instruktion för Folkpensionsanstaltens fullmäktige har tagits fram som tjänsteuppdrag vid riksdagens centralkansli utifrån ett förslag från fullmäktige.

DETALJMOTIVERING

Instruktion för Folkpensionsanstaltens fullmäktige

1 §. Mandattid. Den nya bestämmelsen i 1 § anger när fullmäktigeledamöternas mandattid börjar och slutar. I 4 § lagen om Folkpensionsanstalten föreskrivs om val av fullmäktige och om antagande av instruktion. Enligt 2 mom. i samma paragraf tillsätts fullmäktige under valperiodens första riksmöte för hela valperioden. För tydlighetens föreslås i instruktionen för fullmäktige en bestämmelse om att ledamöternas mandattid börjar när riksdagen har valt dem till uppdraget och slutar när valperioden löper ut.

2 §. Konstituering. I paragrafen ingår sakligt sett samma bestämmelse om val av ordförande och vice ordförande för fullmäktige och om sammankallande av det första mötet som i den nuvarande instruktionen. Bestämmelsen motsvarar 17 § i riksdagens arbetsordning om konstituering av utskotten, där det i 5 mom. sägs att det som bestäms om konstituering av riksdagens utskott tillämpas vid konstituering av riksdagens övriga organ.

Vid val av ordförande och vice ordförande tillämpas valstadgan för riksdagen (250/2000), om inte fullmäktige enhälligt beslutar något annat. Enligt 1 § i valstadgan tillämpas valstadgan bl.a. vid val av utskott, kanslikommission och andra kollegiala organ som väljs av riksdagen. Valstadgans 5 § föreskriver att personval skall förrättas med slutna sedlar. I paragrafen föreslås

också en bestämmelse om att riksdagen skall informeras om resultatet av valet.

Som i den gällande instruktionen kan fullmäktige enligt 2 mom. utse ett arbetsutskott inom sig för att bereda de ärenden som skall behandlas vid fullmäktiges sammanträde. I praktiken har fem fullmäktige deltagit i utskottet, som letts av fullmäktiges ordförande. Nu skrivs det också ut i paragrafen att fullmäktiges ordförande är ordförande i arbetsutskottet. Det finns ingen anledning att nämna hur många medlemmar arbetsutskottet har, utan fullmäktige bör själva tillåtas avgöra frågan utgående från den rådande situationen.

3 §. Uppgifter. Paragrafen har en förteckning över fullmäktiges uppgifter. De grundläggande bestämmelserna om fullmäktiges uppgifter lyftes delvis omarbetade över från folkpensionslagen till 5 § lagen om Folkpensionsanstalten. Regleringen hade kompletterats med bestämmelser i den nuvarande instruktionen. Den föreslagna nya paragrafen stämmer överens med den gällande regleringen.

4 §. Sammanträden. I paragrafen bestäms hur fullmäktige kallas till sammanträde och vilket förfarandet är om en fullmäktigeledamot eller ordföranden är förhindrad att delta i ett sammanträde eller är jävig att behandla en fråga. Bestämmelserna om sammankallning motsvarar i sak den gällande instruktionen. Enligt 1 mom. är det fullmäktiges ordförande som kallar fullmäk-

tige till sammanträde och sammanträde skall alltid hållas om arbetsutskottet eller minst fyra fullmäktigeledamöter eller Folkpensionsanstaltens styrelse föreslår det. I den gällande instruktionen nämns också Folkpensionsanstaltens förstärkta styrelse, men detta organ stryks i och med att det har upphävts genom lagen om Folkpensionsanstalten.

Enligt 2 mom. träder en suppleant i stället för en fullmäktigeledamot, om denne är jävig att behandla en fråga eller är förhindrad att delta i ett sammanträde. Den nuvarande instruktionen föreskriver samma förfarande om en ledamot har avgått. På denna punkt föreslås att suppleanten skall ersätta ledamoten tills fyllnadsval förrättas i enlighet med 13 § i valstadgan för riksdagen. Tydligheten kräver att det av paragrafen framgår att en ny person skall väljas i stället för en ledamot som avgått och att suppleanten sitter kvar tills detta skett, men inte längre.

Om såväl ordföranden och vice ordföranden är jäviga eller har förhinder fungerar enligt den gällande instruktionen den till åren äldsta fullmäktigeledamoten som ordförande under den tid hindret fortbestår. På denna punkt är reglerna andra i den nya instruktionen. Sammanträdespraxis för riksdagens utskott ändrades genom riksdagens nya arbetsordning, som trädde i kraft den 1 mars 2000. Enligt arbetsordningens 17 § 4 mom. väljs en tillfällig ordförande om ordföranden och vice ordföranden är jäviga eller har förhinder.

Riksdagsutskottens sammanträdespraxis har visat att det är förnuftigare med tanke på behandlingen av ärendena att låta organet självt välja sig en ordförande i situationer av detta slag, eftersom det då är möjligt att välja den för uppdraget och situationen lämpligaste personen. Inte heller fullmäktiges verksamhet motiverar att hålla fast vid den gamla regleringen, som på förhand bestämmer vem som skall vara ordförande. Därför föreslås i 4 § 3 mom. en bestämmelse lik 17 § i riksdagens arbetsordning att det väljs en tillfällig ordförande för fullmäktige om såväl ordföranden som vice ordföranden är förhindrad att delta i ett sammanträde eller är jävig att behandla ett ärende.

5 §. *Beslutsfattande.* I paragrafen föreskrivs när ett fullmäktigsammanträde är beslutfört. Bestämmelsen motsvarar 5 § i den gällande instruktionen, som säger att det krävs att minst åtta ledamöter är närvarande för att fullmäktige skall vara beslutföra. Som beslut gäller den mening som majoriteten omfattar. Vid lika röstetal avgör ordförandens röst, utom vid val då lotten avgör. Reglerna motsvarar de regler som tillämpas i riksdagens fackutskott och det finns ingen anledning att ändra på systemet.

6 §. *Protokoll.* Alldeles som i den gällande instruktionen stadgas i 6 § om protokoll för fullmäktiges sammanträden och om justering av protokollet.

7 §. *Funktionärer.* Enligt denna paragraf kan fullmäktige anta en sekreterare och andra nödvändiga funktionärer, en bestämmelse som också finns i den gällande instruktionen. I 3 § lagen om Folkpensionsanstalten sägs att anstaltens förvaltningsorgan är fullmäktige och styrelsen. Eftersom fullmäktiges uppgift är att övervaka anstaltens förvaltning och verksamhet, är det befogat att de själva utser sekreteraren och de övriga funktionärerna.

8 §. *Undertecknande av handlingar.* I paragrafen finns liknande bestämmelser som i den nuvarande instruktionen om undertecknande av expeditioner och andra handlingar som utfärdas på fullmäktiges vägnar.

9 §. *Arvoden.* I 11 § i den gällande instruktionen bestäms att en fullmäktigeledamot får ett årligt arvode av Folkpensionsanstaltens medel. Arvodet är en femtondedel av det årsarvode som för tillfället betalas till en riksdagsman enligt lagen om riksdagsmannaarvode (328/1947). Till ordföranden betalas dessutom ett årligt arvode, som utgör en fjärdedel av arvodet till en ledamot. Vidare betalas till ledamöterna för varje sammanträde i arvode en fjärdedel av månadsarvodet.

Det grundarvode ledamöterna får per år uppgår till 3 900 euro (ca 23 188 mk). Om man läg-

ger till arvoden för 12 sammanträden kommer man till 4 872 euro (ca 28 968 mk) per ledamot. Årsarvodet till ordföranden är 4 872 euro (ca 28 968 mk) plus sammanträdesarvoden.

När instruktionen för riksdagens bankfullmäktigeledamöter och instruktionen för statsrevisorerna förnyades 2000 höjdes arvoden för såväl bankfullmäktige som statsrevisorer genom att betalningsgrunderna ändrades. Bankfullmäktigeledamöterna får med stöd av 7 § i sin instruktion ett årsarvode som uppgår till en trettondedel av det årsarvode med samtliga tidsbestämda höjningar som enligt lagen betalas till riksdagsledamöterna. Dessutom får de för varje sammanträde ett sammanträdesarvode som uppgår till en tredjedel av månadsarvodet. Ordföranden och vice ordföranden får därtill ett årsarvode som för ordföranden är hälften och för vice ordföranden en femtedel av bankfullmäktigeledamöternas årsarvode. Grundarvodet för en bankfullmäktigeledamot är 4 502 euro (ca 26 768 mk) om året.

Enligt 15 § i instruktionen för statsrevisorerna får statsrevisorerna ett årsarvode som uppgår till en sjättedel av riksdagsledamöternas lagfästa arvode. Dessutom får ordföranden och vice ordföranden ett årsarvode som är hälften respektive en tredjedel av statsrevisorernas årsarvode. Statsrevisorerna får inget särskilt sammanträdesarvode. Därmed uppgår statsrevisorernas årsarvode till 9 755 euro (ca 58 000 mk). Statsrevisorerna har numera en avgjort större arbetsbörda än bankfullmäktigeledamöterna och Folkpensionsanstaltens fullmäktige, om man går efter antalet sammanträden. Statsrevisorerna har under de senaste åren sammanträtt i genomsnitt 35 gånger årligen och tecken tyder på att takten ökar. Dessutom har revisorerna gjort ca 40 övervakningsbesök på myndigheter, vilket ger inemot 80 möten årligen i arbetets tecken.

Till följd av instruktionsreformerna får Folkpensionsanstaltens fullmäktige ett lägre arvode än medlemmarna i de två andra organen som riksdagen utser. För att arvodespraxis skall bli enhetligt föreslås att Folkpensionsanstaltens fullmäktige skall få ett årsarvode som uppgår till en trettondedel av det lagfästa årsarvode med

samtliga tidsbestämda höjningar som betalas till riksdagsledamöterna. Precis som för riksdagens bankfullmäktige är det motiverat att låta också antalet sammanträden påverka arvodesbeloppet. Det betyder att det sammantagna arvodet fortfarande skulle bestå av ett grundarvode, som delvis är beroende av arbetsbördan mätt efter antalet sammanträden. I paragrafen nämns också uttryckligen att riksdagsmannaarvodet med samtliga tidsbestämda höjningar ligger till grund för arvodet.

Extraarvodet till ordföranden föreslås bli höjt genom att ordföranden får grundarvodet plus ett arvode som uppgår till hälften av fullmäktigarvodet, alldeles som ordförandena i de två andra organen. Enligt den gällande instruktionen för Folkpensionsanstaltens fullmäktige har vice ordföranden inte fått något extraarvode. För enhetlighetens skull och med modell från instruktionen för bankfullmäktigeledamöterna föreslås att vice ordföranden får en femtedel av fullmäktiges årsarvode.

Om en fullmäktigeledamot under en månad inte deltagit i ett enda av fullmäktiges sammanträden, får han eller hon enligt 2 mom. inget arvode för den månaden. När en suppleant har deltagit i ett sammanträde, delas arvodet för den månaden mellan fullmäktigen och suppleanten i den proportion de deltagit i sammanträdena. Samma bestämmelse ingår i 11 § i den gällande instruktionen.

Enligt 3 mom. betalas fullmäktigarvodet från början av den månad då fullmäktigeledamoten valts till sitt uppdrag till utgången av den månad då hans eller hennes mandattid löper ut. Bestämmelsen skrivs in i instruktionen för tydlighetens skull.

Fullmäktige och suppleanter får därtill enligt 4 mom. för varje sammanträde som fullmäktige och arbetsutskottet håller ett sammanträdesarvode som uppgår till en tredjedel av månadsarvodet enligt 1 mom. I dag är arvodet en fjärdedel av månadsarvodet. Arbetsutskottet nämns i momentet av tydlighetsskäl. I praktiken har sammanträdesarvode betalats också för arbetsutskottets sammanträden.

TKF 1/2002 rd — Talmanskonferensen

De föreslagna ändringarna i arvoden till Folkpensionsanstaltens fullmäktigeledamöter framgår av tabellen:

	Årsarvode för fullmäktigeledamöterna	Extraarvode för ordföranden	Extraarvode för vice ordföranden	Sammanträdesarvode
För närvarande i euro	3 900	972	-	81
Förslaget euro	4 502	2 251	900	125

10 §. Övriga utgifter. Enligt 11 § 2 mom. i den gällande instruktionen beslutar fullmäktige om sekreterarens lön och om andra utgifter. En likartad bestämmelse föreslås i 10 § 1 mom. Eftersom fullmäktige har rätt att anta en sekreterare, är det också skäl att låta dem fatta beslut om lönen.

I 2 mom. föreskrivs att ersättning för fullmäktiges resekostnader betalas enligt de grunder Folkpensionsanstalten fastställt för resekostnadsersättningar. Också dessa utgifter betalas givetvis av Folkpensionsanstaltens medel.

11 §. Ikraftträdelsebestämmelsen. Ikraftträdelsebestämmelsens 1 mom. innehåller en sedvanlig passus om när instruktionen träder i kraft. Instruktionen föreslås träda i kraft så snart som möjligt sedan riksdagen godkänt den. Instruktionens 9 § tillämpas dock först fr.o.m. den 1 april 2003. Det innebär att de nya arvodesgrunderna inte blir tillämpliga förrän på arvodena till de fullmäktigledamöter som väljs efter riksdagsvalet.

I 2 mom. sägs det att instruktionen för folkpensionsanstalten fullmäktige, godkänd den 24

mars 1938, jämte ändringar upphävs genom den nya instruktionen.

Med stöd av det ovan anförda föreslår talmanskonferensen med stöd av 6 § i riksdagens arbetsordning

att riksdagen godkänner följande instruktion för Folkpensionsanstaltens fullmäktige:

Instruktion för Folkpensionsanstaltens fullmäktige

Riksdagen har med stöd av 52 § 2 mom. grundlagen och 4 § 1 mom. lagen om Folkpensionsanstalten (731/2001) godkänt följande instruktion för Folkpensionsanstaltens fullmäktige:

1 §

Mandattid

Fullmäktigeledamöternas mandattid börjar när riksdagen har valt dem till uppdraget och slutar när valperioden löper ut.

2 §

Konstituering

Fullmäktige väljer inom sig en ordförande och en vice ordförande. Vid val av ordförande och vice ordförande tillämpas valstadgan för riksdagen (250/2000), om inte fullmäktige enhälligt beslutar något annat. Riksdagen skall informeras om resultatet av valet. Det första sammanträdet sammankallas av den till åren äldsta fullmäktigeledamoten. Han eller hon för ordet tills en ordförande har valts.

Fullmäktige kan inom sig utse ett arbetsutskott för att bereda de ärenden som skall behandlas vid deras sammanträden. Fullmäktiges ordförande är ordförande i arbetsutskottet.

3 §

Uppgifter

Förutom det som bestäms i lagen om Folkpensionsanstalten (731/2001) skall fullmäktige

1) vid behov genom fullmäktigeledamöter eller revisorer som de förordnat granska Folkpensionsanstaltens ekonomi och förvaltning;

2) fastställa arvodet för Folkpensionsanstaltens revisorer och grunderna för resekostnadsersättningar;

3) begära förklaring av Folkpensionsanstaltens styrelse med anledning av revisorernas anmärkningar och i förekommande fall också om andra omständigheter; samt

4) vidta åtgärder för väckande av åtal när Folkpensionsanstaltens direktör eller en styrelseledamot begått tjänstefel.

4 §

Sammanträden

Fullmäktige sammanträder på kallelse av ordföranden. Sammanträde skall alltid hållas om arbetsutskottet eller minst fyra fullmäktigeledamöter eller Folkpensionsanstaltens styrelse föreslår det.

Om en fullmäktigeledamot är jävig att behandla ett ärende eller förhindrad att delta i ett sammanträde, skall en suppleant kallas in. När en fullmäktigeledamot avgår, ersätts han eller hon av en suppleant tills fyllnadsval har förrättats i enlighet med 13 § i valstadgan för riksdagen.

Om ordföranden och vice ordföranden är jäviga att behandla ett ärende eller förhindrade att delta i ett sammanträde, väljs en tillfällig ordförande för fullmäktige. Vid valet gäller det som föreskrivs om val av ordförande i 2 §.

5 §

Beslutsfattande

Fullmäktiges sammanträde är beslutfört med åtta ledamöter närvarande.

Besluten fattas med enkel majoritet. Vid lika röstetal avgör ordförandens röst, utom vid val då lotten avgör.

6 §

Protokoll

Över fullmäktiges och arbetsutskottets sammanträden uppsätts protokoll. I protokollet an-

tecknas vilka som varit närvarande, de ärenden som behandlats och vilka som deltagit i behandlingen av respektive ärende samt besluten inklusive voteringar och avvikande meningar.

Protokollet justeras av ordföranden och en fullmäktigeledamot.

7 §

Funktionärer

Fullmäktige kan anta en sekreterare och andra nödvändiga funktionärer.

8 §

Undertecknande av handlingar

Ordföranden och sekreteraren undertecknar expeditioner och andra handlingar som utfärdas på fullmäktiges vägnar.

9 §

Arvoden

Fullmäktige får av Folkpensionsanstaltens medel ett årsarvode, som uppgår till en trettondedel av det årsarvode med samtliga tidsbestämda höjningar som betalas till riksdagsledamöterna enligt lagen om riksdagsmannaarvode (328/1947). Ordföranden och vice ordföranden får därtill ett årsarvode som för ordföranden är hälften och för vice ordföranden en femtedel av fullmäktigeledamöternas årsarvode. Varje månad utbetalas en tolfte del av årsarvodet.

Om en ledamot under en månad då fullmäktige sammanträtt inte deltagit i ett enda samman-

träde, får han eller hon inte något arvode. När en suppleant deltagit i ett sammanträde, delas arvodet för den månaden mellan ledamoten och suppleanten i den proportion de deltagit i sammanträdena.

Fullmäktigarvudet betalas ut från början av den månad då ledamoten valts till sitt uppdrag till utgången av den månad då hans eller hennes mandattid löper ut.

Dessutom får ledamöterna och suppleanter ett sammanträdesarvode för varje sammanträde som fullmäktige och arbetsutskottet håller. Det uppgår till en tredjedel av månadsarvodet enligt 1 mom.

10 §

Övriga utgifter

Fullmäktige beslutar om sekreterarens lön och om andra utgifter.

Fullmäktige får ersättning för sina resekostnader enligt de grunder för resekostnadsersättningar som gäller vid Folkpensionsanstalten.

11 §

Ikraftträdande

Denna instruktion träder i kraft den 2002. Instruktionens 9 § tillämpas dock först från och med den 1 april 2003.

Genom denna instruktion upphävs instruktionen för folkpensionsanstaltens fullmäktige (165/1938) godkänd den 24 mars 1938 jämte ändringar.

Helsingfors den 24 april 2002

Riitta Uosukainen
Riksdagens talman

Seppo Tiitinen
Riksdagens generalsekreterare